

Υπάρχει έλλειψη συγκεκριμένης πολιτικής

του **ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΟΥΒΑΡΑ***

Με δεδομένο ότι είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κατασκευαστικός κλάδος αυτή τη στιγμή, δεχριάζεται να γίνουν αναφορές στα επιμέρους θέματα, αλλά να τονιστεί η έντονη αντίδραση του κατασκευαστικού κόσμου στην έλλειψη συγκεκριμένης πολιτικής για το παρόν και το μέλλον των δημόσιων έργων. Πολιτική, η οποία δεν έχει ακόμα διαμορφωθεί από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

Συγκεκριμένα, ζητάμε:

1. Να υπάρχει οριστική τοποθέτηση του υπουργείου γύρω από το Πρόγραμμα των Δημόσιων Επενδύσεων (θα συνεχιστεί να μειώνεται όπως προκύπτει από τα μέχρι σήμερα στοιχεία).

2. Τι θα γίνει με τα θέματα Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ). Θα προωθηθούν; Και τότε; Υπάρχει προτεραιότητα έργων;

3. Τι θα γίνει με τις εν ενεργεία συμβάσεις για τα έργα παραχώρησης; Θα λυθούν τα υπάρχοντα προβλήματα, ώστε να προχωρήσουν με γρήγορο ρυθμό;

4. Ποιος είναι ο προγραμματισμός για τα έτη 2010 - 2011 - 2012;

5. Πότε θα γίνει γνωστό το νέο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο έχει αναγγελθεί από καιρό;

Για όλα αυτά ο κατασκευαστικός κλάδος περιμένει εναγωνίως μια σαφή τοποθέτηση και θέση από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

* Πρόεδρος του ΣΤΕΑΤ

Το δημόσιο χρέος μειώνεται μεταφερόμενο στις «πλάτες» των εργοληπτικών επιχειρήσεων

του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΟΥ***

Πίσω από την ικανοποίηση που ακραίζουν κυβερνητικοί, αλλά και κοινοτικοί παράγοντες το τελευταίο διάστημα, τόσο για την καλή εφαρμογή του προϋπολογισμού, όσο και τη μείωση του δημόσιου χρέους της Ελλάδας, κρύβεται μια αλήθεια, δυσβάστακτη και καταστροφική για το κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας. Το δημόσιο χρέος μεταφέρεται –και διογκώνεται– συστηματικά στις «πλάτες» των εργοληπτικών εταιρειών!

Η μέθοδος απλή, σύμφυτη με την ασυνείπεια του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα στην εξόφληση των υποχρεώσεών του έναντι εκτέλεσης δημόσιων έργων. Άρχισε να εφαρμόζεται εδώ και μια πενταετία, στο πλαίσιο μιας κακώς νοούμενης και, τελικά, με αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα πολιτικής για μείωση των ελλειμμάτων του Δημοσίου, προσέλαβε μεγάλη έκταση την τελευταία τριετία και συνεχίζεται σήμερα, απελτώντας με καταστροφή τις εργοληπτικές εταιρείες και όσες επιχειρήσεις –βιομηχανικές και εμπορικές– συνδέονται μαζί τους.

Η απόδειξη, επίσης, απλή, καταδεικνύεται με τη διαχρονική διόγκωση του βραχυπρόθεσμου δανεισμού των εργοληπτικών επιχειρήσεων, κατά 15% κατά μέσο όρο για τις εργοληπτικές εταιρείες των τάξεων 4η - 7η του ΜΕΕΠ το 2009 έναντι του 2008.

Διαχρονική εξέλιξη βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων ανά εργοληπτική εταιρεία τάξεων 4η - 7η του ΜΕΕΠ

Έτος	Χιλιάδες ευρώ	Ετήσια (%) Μεταβολή
2004	13.894	-
2005	13.645	-1,79%
2006	14.957	9,62%
2007	13.737	-8,16%
2008	14.873	8,27%
2009	17.102	14,99%

Πηγή: ΣΑΤΕ - Επεξεργασία στοιχείων βάσης δεδομένων ισολογισμών εργοληπτικών εταιρειών του ΣΑΤΕ

Άμεση συναπαγόμενη επίπτωση η εντυπωσιακή αύξηση της ανεργίας μεταξύ των διπλωματούχων μηχανικών, των άλλων τεχνικών και των εργατών. Ένα μεγάλο ποσοστό αυτών δεν καταγράφεται στους επίσημους αριθμούς, που παρ' όλα αυτά το τελευταίο διάστημα καταγράφουν ποσοστά δίχως προηγούμενο (στο 11,7% ανέβασε την επίσημη ανεργία η ΕΛΣΤΑΤ, η πρώην ΕΣΥΕ, πριν λίγες ημέρες).

Έμμεση, πλην, όμως εμφανής επίπτωση η συνεχώς διευρυνόμενη ύφεση της οικονομίας η οποία επιδεινώνει την οικονομική κρίση στη χώρα μας της προσοδίδα μόνιμα χαρακτηρισικά. Η ακρίμηση διεθνών παραγόντων ότι η ύφεση στην Ελλάδα -εν αντιθέσει με άλλα κράτη - μέλη της ΕΕ- θα

συνεχιστεί και το 2011 είναι βέβαιη, με τα σημερινά δεδομένα.

Οι ανατροπές που συντελούνται στον κατασκευαστικό κλάδο, με την ανεπάρκεια πιστώσεων, τις απαλειπούμενες συνέπειες για τις απβλέπουσες υπηρεσίες, τις αυξήσεις σε βασικά υλικά (τιμές σιδήρου, ασφαλτικών, πετρελαίου κλπ.), έχουν οδηγήσει σε υποτονική κατασκευαστική δραστηριότητα, σε τελμάτωση πολλών έργων και εγκαταλειμμένα εργοτάξια.

Ταυτόχρονα, ο κατασκευαστικός κόσμος βρίσκεται υπό διαγκώ: Την ίδια περίοδο κατά την οποία ο δημόσιος τομέας οφείλει προς τους εργοληπτες εργολαβικό αντάλλαγμα, από ατελεσμένες εργασίες, ο ίδιος (δημόσιος τομέας) θεωρεί άμεσα απαιτητές τις οφειλές των εργοληπτών για ΙΚΑ, ΦΠΑ και φόρους. Με δυο λόγια, έχει καταστήσει την καθολική ασυνείπια του πράξη ποινικώς κολάσιμη για όσους υφίστανται την ασυνείπια του!!!

Σε ένα στοιχειωδώς ανομοιόμοιο κράτος, ο συμψηφισμός χρεών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, θα ήταν μια πράξη δικαίου, ταυτόχρονα μια σημαντική ανακούφιση για την αγορά, η οποία στενάζει κάτω από το βάρος των χρεών που έχει δημιουργήσει ο δημόσιος τομέας σε έναν παραγωγικό κλάδο, ο οποίος με τη δραστηριότητά του έδωσε επί δεκαετίες τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης στη χώρα.

Ακόμη και η αποπληρωμή των υποχρεώσεων του Δημοσίου, με τη διάθεση μέρους των τεράστιων κονδυλίων που διατέθηκαν για τη διάσωση των τραπεζών, θα είχε ως συνέπεια την άμεση ασορή χρήματος στην αγορά, το οποίο ανακυκλούμενο -όπως συμβαίνει με τα χρήματα που δίνονται για έργα- θα επενεργούσε πολλαπλασιαστικά, βάζοντας την «κατμομηχανή» της οικονομίας σε κίνηση.

Αν όχι τίποτε άλλο, θα έδινε τη δυνατότητα να αποπαρατωθούν εκατοντάδες ημετέλη έργα, τα οποία κινδυνεύουν με καταστροφή και απαξίωση.

Οι οικονομικές συνθήκες είναι εξαιρετικά αντίξοες. Ωστόσο, προϋπόθεση για να ξεπεραστεί η κρίση –και αυτό ουδείς το αμφισβητεί– είναι η στροφή της οικονομίας σε αναπτυξιακή κατεύθυνση και στην κατεύθυνση αυτή απαιτείται ενίσχυση των μηχανισμών της ανάπτυξης και όχι η διάλυσή τους. Μια στροφή που δεν μπορεί να γίνει (ειδικά με τα χαρακτηριστικά της οικονομίας της χώρας μας) χωρίς τη συμμετοχή του ελληνικού κατασκευαστικού δυναμικού.

Οι καταστροφικές επιπτώσεις που βιώνει ο κλάδος των κατασκευών, οφείλουν όλοι να συναδητοποιήσουν, δεν αφορούν μόνο αυτόν καθ' αυτόν τον κλάδο, αλλά το κοινωνικό σύνολο (ανεργία, μείωση εισόδων ασφαλιστικών ταμείων, κοινωνική αναταραχή κλπ.), ενώ η χώρα κινδυνεύει να απολέσει το εργαλείο ενεργοποίησης του μηχανισμού της ανάπτυξης, βασικό τμήμα του οποίου αποτελεί ο κατασκευαστικός κλάδος.

* Πρόεδρος του ΣΑΤΕ